

Redaktör: Anders Hedbom, anders.hedbom@gmail.com – Tel. 070-581 90 33

Sekreterare: Bo Nordlund, bo.nordlund@telia.com – Tel. 070-680 65 99

Basketträff i Ockelbo, stor succé

Temakväll om Ockelbo Baskets Historia. Biblioteket 2014 12 02

Gunnar Lindbom, GHF:s ordförande, Zoltan Horvath, Mr Basket, och Anders Steffen kvällens samordnade.

På sidan 4 och 5 finns ett utförligt reportage från Ockelbo, plus ytterligare bilder.

Ordföranden har ordet

Gunnar Lindbom.

Glöm inte backspegeln!

Det ideella ledarskapet är en ovärderlig resurs för såväl idrottsrörelsen som samhällsutvecklingen. Ledarens roll består inte enbart av att lära ut idrottslig teknik utan också av att förmedla idrottens värdegrund, demokratiska process och utveckling. Morgondagens ledare är i dag ungdomar och de som kommer att leda idrottsrörelsen i framtiden. Vi kan dock inte enbart titta framåt utan måste även titta i backspegeln för att skapa en ännu bättre framtid. Det var troligen en av anledningarna att Gästriklands Idrottsförbund för 25 år sedan tog initiativ till att samla ledare och därigenom lade grunden för bildandet av Gästriklands Idrotts Historiska Förening (GHF). Den första styrelsen bestod av ordförande Helge Rask, Valbo, sekreterare Birger Eklund, Gävle, vice ordförande Folke Sundmark, Gävle, kassör Sten-Birger Larsson, Gävle, ledamöterna Kaj Annebrant, Sandviken, Lennart Wallin, Hofors, och Sigvard Persson, Ockelbo.

Medlemstidningen lever vidare!

Hur vi ska, på bästa sätt, förvalta vår största idrottsrörelse blev en av nyckeluppgifterna. Det har gjorts genom åtskilliga aktiviteter, som fortfarande är bärande grundbultar, i vårt årliga arbete. Jag tänker nu närmast på vår medlems-tidning som utgivits hela 25 år. Under hela denna resa har Kaj Annebrant varit en nyckelperson, som med aldrig sinande energi och idrottskunskaper såväl ansvarat för att själva produktionen och layouten av tidningen som åtskilliga reportage och bilder. Allt till värdefull läsning för oss alla medlemmar. Kaj kommer dock att successivt minska sitt engagemang, han bor ju numera i Uppsala, men vi räknar med att även i fortsättningen få läsa reportage från honom. I samband med vårt årsmöte den 22 april kommer vi särskilt att tacka av Kaj för alla hans insatser. Mot bakgrund av denna förändring håller vi på att bygga upp en ny organisation, under ledning av vår styrelseledamot Anders Hedbom, som kommer att driva tidningen vidare.

Idrottens kraft är gränsöverskridande!

Den kraft som finns inom idrotten och hos enskilda idrottsledare skär igenom samhällets skikt och generationer. Här kan vi alla bidra på olika sätt, vid olika tillfällen och vara goda förebilder för kommande generationer. Detta blev så uppenbart i samband med bortgången av Karl Göran "Noppa" Eriksson. En idrottsperson med stort hjärta som brydde

sig mycket om andra människor, helt utan egen vinning. Nästan hela Heliga Trefaldighetskyrkan i Gävle fylldes med idrottsvänner för att hedra honom och även se till att hans minne lever vidare.

Vad händer under året?

Under år 2015 kommer vi inom GHF att genomföra ett flertal aktiviteter som

- Årsmöte den 22 april och information från Gefle IF genom Hasse Berggren
- Utgivning av medlemstidningen med 2 nummer
- Idrottscaféer
- Medlemsresa i maj månad
- Samarbeta med andra organisationer i deras frande som t.ex. Gestriklands Fotbollförbund (100 år) och Järnvägs-museets (100 år).

Välkommen till nytt historiskt idrottsår!

Innehåll i Nummer 1 april 2015

- 1 Basketträff i Ockelbo, stor succé
- 2 Ordförande Gunnar har ordet
- 3 11:e medlemsresan 27 maj 2015
- 3 Årsmötet 22 april 2015
- 4-5 Basket präglar Ockelbo
- 5 Avdelning anekdoter
- 6-7 Heimo Klockare, del 2
- 8 SMK Gävle 90 år, del 2
- 9 Något om årets storeevenemang
- 10 Smeknamn "Noppa"
- 11 Två mästare minns
- 12 Sandvikens IF – 21 säsonger i allsvenskan
- 13 Minnesord
- 14-15 Gefle IF Fotboll – en historik
- 16-17 GHF fyller 25 år – en sammanfattning
- 18 Verksamhetsberättelse för 2014
- 19 Verksamhetsplan för 2015
- 20 Kassörens sida. Ek.redovisning m.m.

GHF:s styrelse 2014

Ordförande: Gunnar Lindbom, Idrottsallén 23 A 806 49, Gävle. 026/16 75 87, 072-246 75 87: lindbom.gunnar@telia.com
vice ordförande: Lillemor Forsberg, Gävle, 026-1924 26, 070-6734 293: gassarvet@telia.com

kassör: Curt Larsson, Lindesnäs vägen 7 D, 806 28, Gävle. 070-665 61 21: curt.larsson42@comhem.se
sekreterare: Bo Nordlund, Strömsborgsvägen 8, 802 66 Gävle. 070-680 65 99: bo.nordlund@telia.com

Ledmot: Lars Blomgren, Ringvägen 11, 811 52 Sandviken. 026-21 46 05, 070-542 14 95: lars.h.blomgren@telia.com

Ledamot: Anders Steffen, Ockelbo, 0297-41 565: anders.e.steffen@home.se

Ledamot: Jan-Åke Hedström, Årsunda, 026-29 01 25: janake.hedstrom@hos.sandnet.se

Adjungerade ledamöter: Kaj Annebrant, Uppsala, Anders Hedbom, Västland,

Revisor: Åke Nilsson, suppleant: Lars-Vidar Ström.

Valberedning: Nils Frölander, 026-61 68 52 och Lars Blomgren.

Riksidrottsmuseet ligger i Museiparken vid Djurgårdsbrunnsvägen 26, Stockholm

Medlemsresa till Riksidrottsmuseet

OBS! För att allt skall fungera bekostar du själv ev. eftermiddagsfika före hemfärd (16.00).

Café finns i anslutning till museet!

Onsdag 27 maj 2015

Avresa 08.00 Resecentrum Sandviken

Avresa 08.30 hållplats Y Gävle C stn

09.15 Strömsberg

12.15 Lunch Scandic Uppl.Väsby

14.00 Riksidrottsmuseet

16.00 Hemfärd

18.00 Ankomst Gävle

18.30 Ankomst Sandviken

På ditresan stannar vi till i Strömsberg (byn Domarbo) för fika och besöker Nostalgi museum.

Ankomst 09.15.

Här finns

Veteranbilar # Mopeder motorcyklar # Radioapparater # Handelsbod, # Bensinmack, kiosk m.m.

För mer info se resp. hemsidor nedan.

350:- (allt ingår utom ev. em. fika se ovan)

Anmälan sker genom inbetalning av deltagaravgiften kr 350:-/person till plusgiro 81 60 67 – 3, eller bankgiro 5602-3559. **Glöm ej att ange namn på inbetalningsblanketten!**

Frågor kan ställas till

Curt Larsson 026-197832

Lars-Vidar Ström 026-131249

Bo Nordlund 026-618899

<http://www.nostalgimuseum.se/>

curt.larsson42@comhem.se

lvstrom@telia.com

bo.nordlund@telia.com

<http://www.riksidrottsmuseet.se/>

Välkommen till vårt årsmöte

Onsdag 22 april kl 19.00 – Silvanum, Gävle

Dagordning utdelas vid årsmötet.

Årsmötesförhandlingar tillgängliga i medlemsbladet. Tag med detta!

Diplomutdelning

**Hasse Berggren, sportchef Gefle IF Fotboll
om den allsvenska säsongen och Gefle IF på Gavlevallen**

GHF bjuder på kaffe/te och smörgås!

OBS! Styrelsen är tacksam om Du meddelar din e-postadress till curt.larsson42@comhem.se
Därmed underlättar Du vår administration, medlemskontakt och vi spar pengar.

Basket präglar Ockelbo

Zoltan Horvath är känd som mannen som tog basketen till Ockelbo. Han kom till Ockelbo 1959 och fick tjänst som idrottslärare. Växte upp i Ungern där basketen var en mycket stor sport. 1960 startade Ockelbo Realskolas IF ett basketlag. Med tiden skulle Zoltans engagemang för basketen ge eko inte bara i Ockelbo utan i hela Basketsverige.

En engagerad idrottsledare kan sätta sin prägel på ett helt samhälle. Övertygad om detta blev publiken som lyssnade till Zoltan Horvaths berättelse om hur han som flykting från Ungern så småningom hamnade i Ockelbo som ung gymnastiklärare 1959.

I regi av vår man i Ockelbo Anders Steffen arrangerade Gästrikeidrottens Historiska Förening ett välbesökt idrottshistoriskt möte i Ockelbo Bibliotek. Han hade grävt i klippssamlingar och arkiv. Det blev trångt när alla skulle se skärmutställningen som inledde programmet. I text och på bilder kände många basketprofiler igen sig. Minnen och kommentarer flödade. Hela kvällen dokumenterades på film som idrottshistoriskt dokument för framtiden.

GHF:s ordförande Gunnar Lindbom var samtalsledare för en panel av ledare och spelare från förr och nu. Anders Steffen hade fått ihop en panel med total insikt i Ockelbo Basket och med fin förmåga att berätta.

Zoltan Horvaths personliga minnen fängslade omedelbart åhörarna.

Egentligen hade Zoltan varit elitgymnast, men hemma i Ungern var basket en stor sport och då han märkte skolungdomarnas intresse för sporten gick han helt och fullt in med sitt engagemang. Perslundaskolan blev baskethall både under och efter skoltid. Det var matcher om skol-DM i Perslundaskolans färger och vanliga gymnastikskor. Med stor möda försökte Zoltan skapa utbyte med föreningar och skolor i Dalarna och Hälsingland.

Trots att Ockelbos skolungdom levde med basket så var samhället inte moget för en förening och seriespel förrän 1969. På Lindströms konditori tog en samling entusiaster beslutet att bilda Ockelbo Basketklubb (OBBK).

Lena Dahlbom och Lena Järnkvisst var med redan från början och har genom åren förblivit ovärderliga ledare med allehanda uppgifter. Båda dessa kvinnliga pionjärer framhävde under samtalet Zoltans jämställda attityd.

Flickorna var inte satta på några undantag i Ockelbo basket. Tvärtom var de i begynnelsen kanske mer framgångsrika än pojkarna, genom bl.a. en semifinal om Skol-SM mot Blackeberg. Lena Dahlbom gjorde klart för publiken, att flickor och pojkar betraktades som jämställda. Någon genusskillnad fick inte finnas i Ockelbo basket. Men kommande elitsatsning krävde trots allt, att flickornas ekonomi fick stå tillbaka en del.

OBBK slutade 1971 på andra plats efter elitklubben Alvik, då SM i Minibasket avgjordes hemma i Ockelbo. Samhället gick man ur huse 1974 för att för första gången fira Basketbollens Dag.

Föräldrar jobbade i sin stödjande organisation. Spännande resor utomlands blev möjliga tack vare ungdomarnas fritidsjobb för att samla in pengar. Basketresan gick till Island och New York.

Zoltan började nytt jobb som gymnastiklärare i Gävle 1979 men släppte inte kontakten med basketsporten i Ockelbo, som fostrat många duktiga spelare och ledare. Flera av dem kunde ta över. Basket fortsatte att positivt prägla livet i Ockelbo. Klubben kunde hålla igång 54 lag under en säsong.

Zoltan lovordade elitspelare som Torbjörn Hallberg och Per Ulf Karlsson, vilka med tiden tog över ledarskapet. Båda två framhävde Zoltans och basketsportens betydelse för dem under såväl ungdomsåren som elittiden. Både på och utanför planen. Med saknad och vemod erinrade de sig omklädningsrummets gemenskap. Till

Lena Dahlbom visar första hemmagjorda klubbtröjan för damerna i Ockelbo Basket.

1960 startade Ockelbo Realskolas IF ett basketlag i detta Café (numera rivet) intill torget i Ockelbo, Ockelbo BBK bildades 1969.

och med morgonträning mellan 6 och 7 fick minnets förlåtande skimmer över sig.

Mikael Olsson berättade, att han med viss vanda lämnade Ockelbo för Solna. Där blev han den första svenska mästaren fostrad i Ockelbo Basket. Dit han så småningom också återvände.

Under OBBK:s storhetstid blev Christer Johansson ryktbar som "Vezo" och som duktig domare. Men ännu mer som hemmaspeaker. Han bekände, att han ibland fick tåla omdömet "extra spelare". Detta hindrade inte bortalag att erkänna den goda stämning som rådde i Ockelbohallen.

Utvecklingen till yppersta elit gick fort för klubben. Kanske för fort för lokalsamhället i den alltmer kommersialiserade idrotten. 2007 spelade den lilla landsortskommunen för femte året i rad i Svenska Basketligan.

Dyra spelare med internationella meriter flyttade till Ockelbo och tog med sig allehanda problem. Hittills helt främmande för både klubben och samhället. Ockelbo spelade elitmatcher på Gavlerinken inför rekordpublik. Ekonomiska, sociala och privata problem hopade sig bakom fasaden. Ledare måste förklara, försöka städa och ingripa. Den ideella andan i Ockelbo Basket kom i skymundan och var hotad. Plötsligt och obönhörligt var framgångssagan om elit vid vägs ände.

Kvällens samtalsledare Gunnar Lindbom efterlyste slutligen läget för dagen och för framtiden och riktade sig till klubbens allt i allo Johan Stark. Klubben är tillbaka där basket en gång började i Ockelbo. Johan Stark betonade, att numera gäller ungdomsverksamhet under ideell ledning. Zoltans ursprungliga anda är återupplivad. Föreningen hålls ihop tack vare kontinuitet, men 1980-talets sanslöst många ungdomslag finns inte längre. Skolbarnen börjar tidigt att spela basket hemma i Ockelbo och fortsätter under tiden i högstadiet. Sedan väljer de fortsatta studier och kanske basket på annat håll.

Med insikt i vilka kostnader det är för ungdomar att delta dagens idrott, så häpnade säkert många i publiken, när Johan Stark redovisade 100 kr som deltagaravgift i OBBK:s ungdomslag. Alla ska kunna vara med. En ekonomisk fond med frivilliga bidrag hjälper till att göra det möjligt.

Moderator Gunnar Lindbom tackade till sist kvällens medverkande med bokgåvor och sammanfattade en uppskattad och trivsamt kväll i idrottshistorisk anda när den är som allra bäst och med påminnelse om vad en idrott och dess ledare kan betyda för en orts identitet och sociala gemenskap.

BO NORDLUND

Avdelning anekdoter:

Holger Nurmela kallad "vackre Holger eller Hogge" var en mycket känd hockeyspelare i Hammarby under 40- och 50-talet. Nurmela var en av de bästa i laget. Han var en äkta hammarbyit. Hammarby hockey var mycket stor på den här tiden och hade flera hårda duster med bl.a. Gävle GIK. Han spelade i Tre Kronor oftast i samma kedja som Tumba och Stöveln Öberg. Efter flera års spel i Hammarby bytte "Hogge" 1950 överraskande till hård-satsande AIK. Övergången till AIK gjorde alla Hammarbyanhängare oerhört upprörda.

I DM för Stockholm möttes Hammarby och AIK. Matchen spelades ute under sämsta tänkbara väder, regn och snöglapp. Efter ett par byten var spelarna genomblöta och filtarna på avbytarbänkarna genomsura. Spelarna försökte få bort regn och snö från filtarna Nurmela hjälpte till, men det blev inte bättre. Då hördes en whis-kytung bas från Söders höjder:

"Sätt dig på plånboken, Hogge!"

Holger Nurmela. Bild från Hall of Fame.

Heimo Klockare: Del 2

Fortsättning från novembernumret 2014

Parallellt med hockey-VM 1962 åkte U-22 landslaget på turné till Sovjet och Tjeckoslovakien, länderna benämndes så på den tiden innan diverse nya gränsdragningar. I ungdomslaget var jag uttagen och meningen var att vi skulle få möta spelare i motsvarande åldrar för att man därmed skulle kunna jämföra kvaliteterna på ländernas hockeyungdomar. Döm om vår förvåning när vi intog isen i Moskvas stora ispalats och fick möta Sovjets A-landslag, som åkte på samma flyg som vi från Stockholm sedan de i två raka vänskapsmatcher nästan "sopat isen" med vårt eget A-landslag. Våra ledare var mycket besvikna eftersom man hade lovats motstånd av spelare vars ålder inte fick överstiga 22 år. Ryssarna uppgav att landslaget skulle ha matchträning om man i sista stund skulle ändra sig och åka till Kanada för att delta i VM. Behöver jag nämna att vi fick storstryk i två matcher mot världens bästa ishockeylag?

Tyvärr saknade ledningen i Gävle GIK förmågan att "se om sitt hus" genom att tillföra nya, skickliga spelare för att därmed behålla ställningen som ett av de ledande hockeylagen i Sverige. Man lyckades inte heller behålla de egna spelarna som uppvaktades av andra föreningar. Således nödgades vi kvalspela för att behålla vår plats i högsta serien. Nästan genom ett mirakel lyckades vi klara kvalspelet på våren 1963.

Därefter utlovades spelarförstärkningar, vilket skulle vara en förutsättning för att klubben skulle få behålla vissa spelare. Detta löfte infriades emellertid inte och då började jag fundera på vissa lockande erbjudanden från andra föreningar.

Sommaren 1963 bestämde jag mig för att byta klubb. I fem säsonger hade jag bilpendlat mellan Hofors och Gävle tre och fyra gånger i veckan. Det var ganska jobbigt och om vi till exempel spelat borta mot Wifsta/Östrand (sedermera Timrå) kunde spelarbussen vara tillbaka i Gävle vid midnatt. Därefter skulle jag ta min bil och åka hem till Hofors, ofta på hala vintervägar. Inte bara jag fick kort nattsömn vid dessa tillfällen. Min mamma kunde ofta inte somna förrän hon hörde när jag parkerade bilen i vårt garage. När ledningen i Gävle GIK inte lade ned den energi, som jag önskade på att skaffa bostad åt mig i Gävle "tjurade jag till" och omtalade för bl.a. lokalpressen att jag ville byta klubb. Då blev det minsann helt plötsligt annat intresse för att söka behålla mig hos Godtemplarna. Jag erhöll flera lockande erbjudanden från andra klubbar och ett intressant jobb var nära att placera mig i Fagersta.

Men när Brynäs IF visade sitt intresse beslutade jag mig för att representera dem och flyttade in i egen lägenhet på söder i Gävle. Om man pratar om Brynäs IF kan man helt enkelt inte undgå att nämna Thure Wickberg. Han är en av de största ledare som jag träffat. Han visste att omge sig med en mycket skicklig stab som verkligen innehöll rätta män på rätta platser. Men det var Thure som höll i ordförandeklubban och använde den, när man fattade viktiga beslut.

Tyvärr blev Thure Wickberg endast 54 år gammal. På väg till en radiointervju efter en elitseriematch i januari 1974 avled han hastigt. Dessförinnan hade han varit med och startat upp ishockeylagets stora framgångar, som fortfarande pågår genom spel i högsta serien.

Brynäs har aldrig degraderats från elitserien och 2009 firade man 50-årsjubileum efter att åter ha förlängt kontraktet i högsta serien. Föreningens storhetstid inleddes nog 1963. Till höstens seriestart hade Brynäs ett mycket slagkraftigt ishockeylag. Själv hade jag nöjet att ingå i spelartruppen, även om den lokala osämjan mellan Brynäs och Gävle GIK slutade med att jag inte fick representera Brynäs förrän den 15 januari 1964. Men den värme som visades mig i den nya miljön uppvägrade den kortvariga avstängningen.

Slutspelet 1964 spelades i serieform, vilket således innebar att alla slutspelslagen möttes. Efter vinst i näst sista matchen i Skellefteå visste vi att seger på hemmaplan nästkommande söndag mot Alfredshem (numera MoDo) skulle räcka för att bli svenska mästare.

Oftast åkte vi tåg till bortamatcherna när resorna var av längre karaktär. Vi hade då alltid egen vagn, som innehöll pentry där inte minst Thure Wickberg var fixare av smörgåsar och andra goda mellanmål till vår stora förtjusning. Efter nämnda match i Skellefteå skulle "vår vagn" kopplas till snälltåget "Nordpilen" vid järnvägsknuten Bastuträsk. Vagnen hade i god tid dragits från Skellefteå av ett diesellok, eftersom elektricitet saknades på sträckan Bastuträsk till Skellefteå. Väntan blev ganska lång och flera gånger utropades via högtalare att "ledare från Brynäs IF hade viktigt telefonsamtal" inne i stationshuset. Mobiltelefoner fanns inte vid denna tidpunkt. Vi hade alla börjat fokusera på sista matchen och ingen ledare kände sig hågad att ta telefonsamtalet. Inte förrän en uniformerad man kom på en cykel och ombad en ledare att åka till den väntande telefonen som varit upptagen så länge.

Vår lagledare Bo Hessel grenslade cykeln och återkom efter några minuter nästan stum och blek. När han väste fram: "Grabbar, vi är svenska mästare" blev vi nästan förbannade över ett, som vi trodde dåligt skämt. Emellertid hade någon från Dagens Nyheter omtalat i telefonsamtalet att Alfredshem hade kvitterat i slutminuten mot Leksand. Därmed hamnade vi innan slutomgången tre poäng före Leksand och "saken var klar".

Hemresan från Bastuträsk skulle jag gärna vilja göra igen. Jag kommer aldrig att glömma Thure Wickbergs glädjetårar. Mitt i glädjeruset hade han (som vanligt) balanserat tänkande och han påminde inte bara en gång om att vi skulle vara städade när vi på måndagsmorgonen skulle anlända till Gävle. Vi lyckades väl ganska bra när vi mottogs med blommor m.m. på Gävle C.

Trots att känslorna inte var de varmaste för Gävle GIK när de stoppade min övergång till Brynäs var det med vemod som jag konstaterade att Godtemplarna inte klarade sig kvar i högsta serien 1964. Man föll mot Östers IF i Växjö i en direkt avgörande match. Noterbart från den matchen är att "Stor-Stöveln" Öberg avstod för att i stället spela SM-final i bandy med Skutskär. I dubbel bemärkelse besvikelser för "Stöveln" eftersom Skutskär också förlorade sin match. Detta inträffade således samtidigt som jag fick smaka segerns sötna som svensk mästare i Brynäs. Olika falla ödets lotter. Nämnas kan också att Gävle GIK aldrig återkommit till högsta serien efter degraderingen 1964.

I Brynäs stannade jag tre säsonger och hade nöjet att få bli svensk mästare 1964 och 1966. Efter 8 säsonger i högsta serien beslutade jag mig för att satsa på min civila karriär då jag som 25-åring erbjöds ett fint ekonomijobb inom en bilkoncern. Detta var i ett skede när man som hockeyspelare både hade ett civilt arbete samtidigt som man skulle träna och spela flera dagar varje vecka. Min målvaktskollega Hasse Dahllöf hade också utvecklats till en mycket god puckmotare senaste säsongen och ansågs med all rätt vara förstemålvakt, även om jag själv fick spela en hel del matcher, inte utan framgångar.

Trots att jag bara var 25 år och förmodligen hade flera aktiva år framför mig fattade jag mitt beslut om att sluta som spelare på nivån som fordrade alltmer tid parallellt med det civila arbetet. Dock måste jag erkänna att jag närmaste tiden därefter givetvis saknade den härliga lagandan, som oftast fanns både på isen och utanför rinkarna. Tack vare lagets framgångar hade vi spelare dessutom hunnit bli bortskämda med vissa förmåner. Som jag tidigare nämnt visste Thure

Heimo Klockare blir svensk mästare med Brynäs 1964. Övriga spelare i laget var Bakre raden frv: Bosse Hessel lagledare Håkan Wickberg, Lars-Åke Sivertsson, Hans "Virus" Lindberg, Hebba Pettersson tränare. Mellanraden frv: Lars Hedenström, Lennart "Tigern" Johansson, Tord Lundström, Jan-Erik Lyck, Hans Sjöberg, Lennart "Lill-Strimma" Svedberg. Första raden frv: Bertil Lindström, Kjell Larsson, Hasse Dahllöf, Heimo Kockare, Lasse Bylund, Hasse Eriksson och Kjell "Kulan" Johnsson.

Wickberg med stab hur spelarna skulle bemötas för att en mycket positiv anda skulle råda. Med facit i hand anser jag dock att mitt beslut var rätt och för att jag fick medverka 8 säsonger på högsta nivå är jag ishockeyn evigt tacksam.

Ofta har jag fått frågan vilken som var min bästa match i karriären, Då har jag haft två svar. Min bästa hockeymatch gjorde jag nog i Brynäs-dräkten när vi invigde Kemppehallen i Örnsköldsvik på hösten 1964. Vi vann över MoDo med 2-0 och från händelsen har jag tidningsurklipp, som också vittnar om att det gick bra för mig i den matchen. Emellertid har jag utkämpat en match, som går utanpå allt annat och som jag är mest stolt över. Min bästa match på is gjorde jag när jag räddade ungdomskamraten Lennart Dilén genom att dra upp honom ur en isvak på Hosjön i Hofors.

Efter den bravaden skulle jag hellre uppskatta att bli titulerad "Hjälten från Hofors" än vad någon drog till med efter en landskamp 1960 i dåvarande Tjeckoslovakien, nämligen "Hjälten från Prag".

Som framgått av ovanstående har jag alltid gillat fotboll, där jag representerat Hofors AIF och Brynäs IF. År 1965 spelade jag i Brynäs och vi tillhörde faktiskt topplagen i dåvarande division II, som var näst högsta serien. I en avslutomgångarna spelades derby mot Gefle IF på Strömvalen. När en minut återstod av matchen slog GIF en hörna direkt i mål och vann därmed matchen med 1-0. Resultatet innebar att Gefle gick till kval men man lyckades inte nå Allsvenskan den gången. Efter det aktiva idrottsutövandet har jag i kortare perioder tränat några hockeylag, bland annat Linden i Eskilstuna, i dåvarande division två, som då var näst högst i seriesystemet och den högsta nivån som Eskilstunalaget hittills spelat på.

För att åtminstone motionera på äldre dagar har jag fattat tycke för golf. Förutom fysisk rörelse med promenader får man även uppleva sociala kontakter med trevliga människor. Slumpens skördar har hjälpt mig med två HIO (hole in one), det vill säga jag har slagit bollen i hål med endast ett slag. Med en liten bokstavslek brukar jag notera händelserna med Helmo.

Diverse nostalgiträffar inleds ofta med golfspel. Således har jag under många år blivit inbjuden till Hockeygolfsen i Hofors, där gamla och unga hockeyspelare möts vid tidpunkt som bl.a. passar sverigesemestrande proffs. Likaledes

spelas varje år en golftävling med efterföljande festligheter i Västerås. Tävlingen heter "Rolle Stoltz minne" och dit är det alltid lika trevligt att bli inbjuden för att bl.a. träffa gamla "polare".

Mina kontakter med Gästrikland från den aktiva tiden kvarstår även om de geografiska avstånden är ganska långa mellan Gävle och min nuvarande bostadsort Eskilstuna. Med känsla av ära och nöje har jag varit inbjuden till diverse jubileum både hos Gävle GIK och Brynäs IF. Dessutom var vi som blev svenska mästare 1964 inbjudna att närvara vid invigningen av nya ishallen, som går under namnet Gavlerinken Arena. Delar av min gamla målvaktsutrustning har jag utlånat som utställningsobjekt i en glasmonter i arenans entréhall.

När Gävle GIK firade 100-årsjubileum var jag inbjuden till ett heldagsarrangemang, som avslutades med middag på kvällen. Där förädrades jag en plats vid VIP-bordet med bl.a. "Stor-Stöveln" och "Lill-Stöveln" Öberg, något som jag naturligtvis var stolt över.

Min fru Ewa träffade jag första gången i Hofors. Efter en torsdagsträning i Gävle beslutade jag mig för att göra "en runda med bilen på bruket" innan jag skulle åka hem för behövlig nattsömn. "Bruket" var benämningen på centrala Hofors. Den här augustikvällen hade det varit allsång i Folkets Park, ett evenemang som lockade "man ur huse" i Hofors. Nästan på raggarsätt kollade jag de vackra flickorna, som var på väg hem. När jag fick syn på Ewa körde jag fram till henne, vevade ner en av sidorutorna och frågade om jag fick skjutsa henne hem. Hon tittade in i bilen och sade: "Ja, om du har radio i bilen?" Det hade jag, dessutom med betald radiolicens, som erfordrades i bilar på den tiden. 2014 firade Ewa och jag guldbroöllop. För dessa 50 år är Ewa värd en guldmedalj. Samma år kunde Brynäs IF fira femtioårsjubileum för det första SM-tecknet 1964. Händelsen uppmärksammades bl.a. av lokalpressen med stora reportage. Däremot firades händelsen inte av Brynäs IF i någon form av inbjudan till jubileumsträff för spelarna i mästarlaget från 1964, vilket kanske noterades med viss förvåning hos vissa spelare. Det finns mängder av ytterligare upplevelser, som jag skulle kunna förmedla men jag stannar här för denna gång.

Eskilstuna i april 2015

Heimo Klockare

SMK Gävle 90 år. Del 2

Fortsättning från novembernumret 2014

Kenneth Leim inledde sin karriär i början på 1960-talet. Den internationella racingkarriären sköt fart tio år därefter. 1977 och 1978 vann Kenneth VM för sportbilar, en prestation som kanske inte riktigt än har uppmärksamats på det sätt den förtjänat.

En annan medaljsamlare av stora mått är Mikael Lundberg, som hittills har elva guld i backtävling för bil, vilket gör honom bäst i Sverige genom tiderna i disciplinen. Sju SM-titlar inom isracingsporten kan Kurt Westlund visa upp. Den första togs 1969 och den sista 1978. Kurre har även ett VM-brons från 1970. Sonen Ola Westlund vann SM 1991 och har som Per-Olov "Posa" Serenius guldmedaljer från lag-VM.

Inom motorcrossen har det funnits en rad framgångsrika förare. Ett namn är Karl-Gunnar Salander med JSM-guld 1959 och svenskt lagguld 1974. "Salle" var i likhet med Kurt Westlund, även ordförande i SMK Gävle i många år.

Bertil Eriksson, bröderna Sven och Roger Berggren nådde även de stora framgångar. 1993 tog Mikael Litzell JSM-guld i Rörberg. Mest framgångsrik inom cross är nog trots allt Bosse Högberg. Segern i VM-deltävlingen i stadioncross i Indien är ett minne för livet, men Bosse har en diger meritlista i en karriär – i flera discipliner – under fyra decennier. Bland annat så var han nära att knyta upp svansen på fabriksförarna i enduro-VM deltävlingen 1993, på hemmaplan. Bengt "Besse" Grönlund är en annan SMK-profil. Svensk mästare i sidvagn i road racing tillsammans med "Bubbass" Sjöberg 1967 och 1968, dessutom tävlingsledare för enduro-VM 1993. Sonen Robert Grönlund vann junior-SM i enduro och ingick i det svenska Six-Dayslaget med segrar 1990 samt 1992.

I rally är Björn Sjunning ett aktat namn och har tillhört elitskiktet från 1970 fram till i dag. Per-Olof Flogner och Lennart Söderberg är andra storheter. Andreas Sjölander tog SM-guld i rally 2008 och tre år därefter upprepar Martin Berglund den bedriften.

Mikael Nordström är också han en kändis i motorsportsverige, en mångsysslare som tillhört eliten i gokart, rally, rallycross och backe sedan 1960-talet. SM-guld i backe 1982 samt flera framskjutna placeringar i rallycross-EM är höjdpunkterna i karriären.

Hans "Putte" Eriksson tillhörde landets elitskikt i rallycross i början och mitten av 70-talet, innan grenen fick SM-status. En lång rad snabba gokartåkare har även passerat revy. Pelle Nejman, Kevin Engman samt Niklas Blomqvist är tre av dessa. Bröderna Henrik och Daniel Olsson två andra.

Staffan Söderberg har förutom i gokart också tävlat internationellt i formel 3 samt formel Renault och i Sverige i STCC samt Carrera cup. Tja listan kan göras hur lång som helst.

Örjan Edlund och Hans Ädel är två av eldsjälarna i SMK som leder dess 90-årsfirande. "För mig är guld det i lag-SM i motorcross 1974 det största, tycker Hasse, som förutom ett eget framgångsrikt tävlande – både med motorcykel samt bil – därtill varit mekaniker åt Kenneth Leim. Hasse minns tillbaka på de mer än sex decenniers motorsport. Det finns

så mycket roligt att berätta. Bland annat tiden med Kenneth i sportvagns-VM var helt fantastisk.

Örjan Edlund blev medlem nr 11 1968 och är ordförande sedan sju år. – Min vision inför framtiden är att SMK Gävle ska fortsätta vara den mångsidiga klubb som den alltid har varit – med olika grenar. Att vi i första hand är en klubb och inte ett antal fristående sektioner. Jag har sett som ett stort kall att hålla de olika viljorna samman förklarar han.

Kurt Eliasson Gefle Dagblad 9 april 2014

**Några av alla Bingoannonser i Gävle-
ledningarna 1967. Viktiga inkomst-
källor för många idrottsklubbar.**

HAIF-BINGO
i kväll kl 19.30 A-salen, Folkets hus, Hofors
Vinster bl. a.: Köttbrickor, teservis, halv gris, skrivbord, toalettbord, cykel.
JACKPOTT 1.500:—, 500:—
Extra vinster 200:—
1 rad 10 drag, 2 rad. 25 drag, 3 rad. 40 drag.

STJÄRN BINGO
I kväll kl. 19.30
Solängsskolan, Parkvägen 16
I kväll spelas den stora Jackpotten ut
För övrigt sedvanliga vinster
GÄVLE BANDYKLUBB

BINGO
i kväll onsdag kl 19.30 i
Jäderforsgården
Jäderfors SK

BINGO
i Ordenshuset
Upplandsbodarna
I dag onsdag kl 19.30
VALKOMNA! MGK ELIT

HEDESUNDA BINGO
Nya Kommunalhuset
torsdag kl 19.30

BINGO
Strömsberg kl. 19.30 i klubblokalen.
Bland vinsterna märkas FILMKAMERA, RYAMATTA.
JACKPOTT m. fl. fina vinster.
Kaffe. HJÄRTLIGT VALKOMNA!

Något om årets storevenemang

Under 2014 arrangerades fyra stora arrangemang. Det var det stora fotbolls-VM:et i Brasilien, vinter-OS i Sotji, samväldesspelen i Glasgow och asiatiska spelen i Incheon.

Så här efteråt kan man kanske fundera över om det inte blev något av självsmål i arrangemangen för det fanns en hel del att fundera över. Den 13 juli hade 198 miljoner brasilianare förväntat sig att Brasilien skulle spela final på Maracanaarenan i Rio. Därav blev intet! Vad värre var att arvföranden Argentina spelade final och hade chansen att bli mästare, men det satte Tyskland stopp för.

2007 när Brasilien för första gången sedan 1950 tilldelades VM var det mesta rosenrött men sedan började ekonomin att gå i baklås och de 3,2 miljarder dollar det kostade att uppfylla det internationella förbundets krav kostade landet mycket (här ingår inte kostnader för arena-byggen). Dessutom arrangerades Confederation Cup, ett slags för-VM och då kom de största protesterna på 50 år i Brasilien. Man krävde bl.a. bättre sjukvård, skolor m.m. till samma kostnader som fotbollen fick, dessutom strejker lite varstans i landet. VM:et var också tänkt som språngbräda för presidenten Dilma Rouseff för en ny president-period och hon kunde också vinna valet i oktober men med betydligt mindre majoritet än förväntat. Nu laddar Brasilien för ett nytt storevenemang – sommar-OS 2016!

Vinter-OS går till historien som det i särklass dyraste någonsin, hela 50 miljarder dollar kostade kalaset i Sotji! OS i Vancouver kostade 6 miljarder. Det blev mer ett monument över presidenten Putin och man fick känslan av att det var hans personliga arrangemang. Det blev inte bara positiva rapporter från Sotji. Korruptionen stod i centrum, delar av befolkningen hade tvingats flytta, toleransen mot olikfärgade var mindre smickrande och allt detta fick Putin att ”gå i taket”. Det var tänkt som ett minnesvärt och förnämligt arrangemang men det blev åtskilligt naggat i kanten. Nästa arrangemang i Ryssland blir fotbolls-VM 2018. Det är också lite märkligt hur tyst den svenska OS-kommittén var om de mindre smickrande omdömena av OS men det har vi ju mer eller mindre vant oss vid.

Den 23 juli invigdes samväldesspelen i skotska Glasgow och det är en tävling av stor betydelse för det brittiska samväldet. Alla finns inte kvar i samväldet men deltar fortfarande och det är en mängd grenar som det tävlas i.

2010 arrangerades spelen i Dehli och missnöjet var stort. På halvfärdiga anläggningar stod fortfarande byggekranarna och de är ännu inte färdigbyggda. Sjukdomar härjade, speciellt magsjukdomar, och de aktiva var mycket missnöjda. Det var tänkt att bli Indiens stora språngbräda för att bli en idrottsnation men av det blev väldigt lite.

Spelen i Glasgow hölls två månader före omröstningen av skotsk självständighet och ingick i propagandan för ett eget Skottland. Nu blev det ingen succé för skottarna vare sig på idrottsplanen eller bland valurnorna. Spelen gick lite knackigt för värdnationen och inte fick skottarna självständighet.

I Sydkorea finns en stor idol, simmaren Park Tae-Hwan, och han var affischnamnet i de asiatiska spelen under senhösten. Han har vunnit både OS-guld och VM-guld på 400 m. frisim och var stor favorit vid simtävlingarna.

Före tävlingarna fick han dessutom namnge en simbassäng som användes. Det blev ingen klang- och jubelföreställning för sydkoreanerna i Incheon, det gick dåligt i största allmänhet.

För simmaren Park gick det heller inte enligt planerna och han fick ”bara” tre brons med sig i bagaget.

Det stora som hände det hände i januari 2015. Då blev det känt att simmaren varit dopad och det skakade om nationen! Medlet var testosteron och, som vanligt var han i likhet med andra dopade, oskyldig och chockad och visste ingenting! Fortsättning lär följa!

Sydkorea laddar nu upp för vinter-OS 2018!

Alltför många styrande tror att stora arrangemang och idrottsliga framgångar kan påverka ett val men det brukar det aldrig göra. Det är barnomsorg, pension, tågen går i tid m.m. som påverkar inte en guldmedalj.

När Tokyo sökte OS 2020 och fick det var det bara två städer som konkurrerade och det är det minsta i mannaminne så monumentet OS börjar kanske knaka i fogarna.

De som mest vill söka OS och VM verkar vara diktatorer och shejker. Hur världsfotbollen kunde ge Qatar fotbolls-VM 2022 är en gåta. Det är en remsa i öknen som är bebyggd och varmt är det. Jag har själv varit där men då ”vintertid” och det var riktigt svettigt. Nu ska fotbollsspelarna vara där när det är som varmast och det gillar inte de nationella förbunden och TV-bolagen och slutet på det hela är inte klart än. Lägg därtill hur de utländska byggarbetarna behandlas som bygger arenorna så kan man hoppas på en ändring.

Under fotbolls-VM kunde man se en banderoll med följande text: fotboll ska spelas ”o pais do foteboll” -i fotbollslandet!

Lars Wickström

Smeknamn: "Noppa". Moderklubb Gävle GIK

Man behöver inte vara den som vinner de stora idrottstitlarna för att det plötsligt ska eka tomt när det är slut alldeles för tidigt.

Man kan vara Karl-Göran Eriksson också. Sig själv.

Karl-Göran? Noppa alltså. Då vet alla; alla i flera generationer av idrottsmän – och kvinnor i stan, av ledare, av Gävlebor i stort och smått och även andra som kommit i kontakt med några av de lag som "Noppa" valde att tjäna. Och det var många, beroende på intresset och humöret – även om moderklubben var Gävle GIK.

Det är därför sociala medier svämmar över, och jag överdriver inte en sekund, av plötslig saknad när nyheten om att den 53-åriga Gävlebon avlidit.

Från när och fjärran kommer hälsningar och vackra värmande ord – och det är tydligare än någonsin att Noppa var en person som betydde mycket för så många. Som kittade ihop flyktade vänner. Som ett nav i mängder av idrottsliv.

Märkligt. Men logiskt ändå. Rent självklart. Och värmande.

Egentligen var Noppa en sån som aldrig platsade. Just därför platsade han. Överallt.

Materialförvaltaren Noppa, stor- och småsnackaren Noppa, människan Noppa som kunde säga det självklara och det oväntade i samma mening.

En glädjespridare i ur och skur, i seger och förlust, i dur och i moll. Historierna med Noppa fanns tidigare, fyllda med skratt, gemenskap och dråpligheter – nu kommer de att berättas vidare med en tår i ögat ibland. Men

de kommer att berättas. Och Noppa kommer att vara där, i centrum. Som alltid.

Det är inte alltid de stora segrarna som är de viktigaste. Eller den bästa tekniken. Eller den smartaste taktiken.

Långt inne i idrottens hjärta och i Karl-Göran Erikssons som slutade slå handlar det om något helt annat. Något viktigare.

Det är också bra att komma ihåg att dörren till idrotten alltid måste stå öppen för alla, för dig, mig och för Noppa. Och om den inte gör det, så måste någon öppna den.

Det gjorde några ledare för Noppa. Det gjorde först Leif "Råttan" Grylin i GGIK, det gjorde även Per "Lillen" Hedenström och på senare år höll Lars "Lillis" Lövblom den vidöppen i Brynäs. Det finns andra också, som visste vad det handlade om.

Nu har ännu en bekant röst tystnat. En röst som ropar på mig i Nian, på Stortorget, som hörts i telefonen och alltid med ett allvarligt tonläge har haft något att berätta. Ibland lite mästrande, eftersom jag tydligen inte hade koll på just det här – men med ett budskap om att just det här var viktigt.

Det var inte alltid det blev en artikel, ens en notis – även om Noppa självklart fixade rubriken själv genom att vinna en tipstävling i tidningen och stoltsera som en vinnare i landslagströja.

Men jag är glad att jag alltid lyssnade. Man ska alltid göra det.

Och det är väl därför jag känner att idrottslivet i Gävle plötsligt blivit lite tommare och lite tristare.

Stisse Åberg Mittmedia

Karl-Göran "Noppa" Eriksson.

Två mästare minns

Carl Gustaf Gustafsson.

Rolf Norman.

1957 blev Gävle GIK svenska mästare i ishockey. De första mästarerna någonsin utanför stockholmsregionen. Två av spelarna från 1957 års lag Carl Gustaf Gustafsson och Rolf Norman hade undertecknad nöjet att intervjuas om "gamla" hockeytider. En hel del av er läsare minns kanske backen med tröja nummer två och det alltid välkommade svarta håret med spikrak mittbena, Carl Gustaf Gustafsson. Den kvinnliga delen av åskådarna var speciellt förtjust i den stilige godisaren. Rolf Norman var den länge, gänglige målvakten med tröja nummer 15, i regel iförd den för 50-talet så populära vita kepsen.

Carl Gustaf började sin hockeykarriär i GGIK redan som 16-åring, 1942–43. Rolf som är 10 år yngre i ett av GGIK:s pojklag 1950. Spelartruppen på 40-talet innehöll som regel 1 målvakt, 2 backar och en ibland en och en halv kedja. "Jag kom med som back 1942 och första bytet blev 1954", skämtar Carl Gustaf. I mitten på 50-talet började lagen i högsta serien div.1 spela med reservmålvakt, fyra backar och två kedjor. Utrustningen i hockeyns barndom var inte mycket att skryta över bl.a. hade GGIK:s målvakt Hans Isaksson klubbhandske men en filt som skydd på andra armen. Det är först i slutet av 40-talet som spelarna får adekvat utrustning för hockeyspel. Hjälmen kom in sent i bilden. Det är först när Tumba i mitten av 50-talet lanserar sin hjälm, Spapshjälmen som fler och fler spelare använder hjälm. "Stöveln" däremot spelade så länge han fick i sin gula lyckoluva. Noterbart är att slagskott tilläts först till säsongen 1955/56.

Försäsongsträningen började i april med bl.a. löpning upp och ner vid två hoppbackar som låg där nu nya kyrkogården ligger. Löpning på åsen till Valbo kyrka med fri löpning tillbaka var ett moment i träningen. Albin Sohlén, Reinhold Sundell, Vicke Widell och Ale Thalén var några som skötte grundträningen. Thalén var förresten en mycket duktig friidrottare – 110 meter häck. Under hans ledning ökade träningsdosen kraftigt med träning varje dag utom lördagar och matchdag förstås. Ingen av de här herrarna kunde särskilt mycket om ishockey. "Vi är väl det enda lag som vunnit SM utan någon utbildad hockeytränare" skrattar roat Carl Gustaf och Rolf. Men de påpekar att vi hade inget runt laget som man har idag som t.ex. läkare, dietist, sjukgymnast, målvaks- back – och forwardstränare osv. Den taktiska delen skötte i regel lagets stora stjärna "Stöveln" Öberg. Laget träffades före match på café Linnea

där "Stöveln" tog till orda: "Nu skall vi prata lite taktik. Vi kör som vanligt" var hans direktiv. Vi kommer in på roliga minnen från spelarkarriären bortsett från det trevligaste, SM-vinsten 1957. Carl Gustaf minns speciellt en match mot Djurgården. En halvtimme före match knackar det på dörren till omklädningsrummet. Utanför står Tumba som undrar: "Ska vi dra en spader, det är ju långt till match"? Rolfs bästa minne är när han fick hoppa in i målet efter en period mot Skellefteå i januari 1959. Skellefteå leder med 5–1 och flera ur publiken lämnade Isstadion. GGIK vände matchen och vann med 8–6. Besvärligaste motståndaren för Carl Gustaf var Bertil Svensson från Marma. "Jag gick bort mig varje gång." Skellefteå med den s.k. "Myggkedjan" var svåraste laget att möta. Hasse Svedbergs hårda skott var för målvakten Rolf inte lätta att klara. Trevligaste arena och publik var Hovet, Leksand o Mora. Seriespelet omfattade 10 matcher. Det fanns två div. 1-grupper där de två bäst placerade lagen spelade en serie om SM. Regn, snö det spelade ingen roll hur vädret var "det var bara att spela" konstaterar Carl Gustaf och Rolf.

Carl Gustaf slutade som hockespelare 1958. Han var sedan 3 år tränare i GGIK för att runda av som lagledare under ett par år. Rolf lämnade GGIK 1959 för spel i IK Huga två år och sedan avslutning två år i Sandvikens IF. Ishockey idag inskränker sig till TV-tittande, de följer med men inte mer. Carl Gustaf menar att hockey förr var mera mjuk, det gick lättare att göra en dragning. Onödigt hårt idag. Bägge har svårt att förstå hur elitklubbarna klarar ekonomin med de stora omkostnader de har. En stängd SHL tilltalar inte herrarna Gustafsson och Norman. "Vem vill se samma lag år efter år utan några nytillskott." Avslutningsvis; Bägge är överens om att "penningkarusellen" snurrar alldeles för fort.

Anders Hedbom

Hockeylegendaren Tord Lundström 70 år

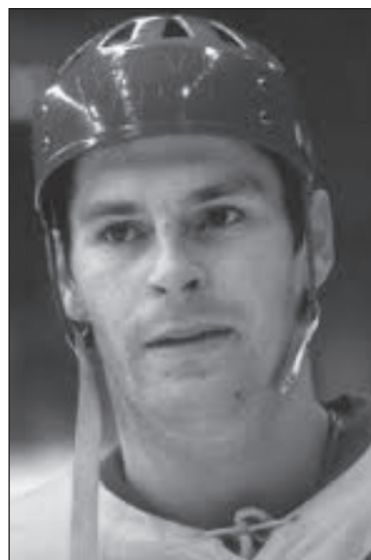

Bild från Hall of Fame

Gästrikedrottens Historiska Förening säger Grattis!

Sandvikens IF – 21 säsonger i Fotbollsallsvenskan

Sandvikens IF är den klubb i Norrland som har spelat flest säsonger i Sveriges högsta serie för herrar. Första säsongen i högsta serien var 1929/1930, senaste säsongen 1961. I fjol i Division 2 Norrland med många långa resor. Sandvikens IF:s smeknamn är ”Rödvästarna”. SIF ligger nu på 18:e plats i den allsvenska maratontabellen och 9:e plats i maratontabellen för den näst högsta serien med 35,5 säsonger.

Publikrekordet på Jernvallen är 20 288 åskådare i en seriefinal mot IFK Norrköping 1957.

SIF hade ett mycket starkt lag i mitten på 1930-talet. Gösta Dunker, med i OS i Italien 1934, Olle Källgren och Ivar Eriksson, backar i OS i Frankrike 1938. I SIF var dessa spelare med om:

Lilla Silvret, trea i Allsvenskan 1935/1936.

Brons, fyra i Allsvenskan 1934/1935 och 1936/1937. Med Arne Hodin, Lennart Andersson och Curt Cahlgren i laget blev SIF också fyra i allsvenskan 1955/56.

SIF spelade i Svenska Cupfinalen 1970 mot Ätvidaberg

Division 2 Norrland 2014 slutställning: 1) Piteå IF, 57 poäng, 2) Hudiksvalls FF, 47, Anundsjö IF, 44 och SIF, 44.

Division 2 Norrland 2015 deltagande lag: SIF, Areneniska-Syrianska, Avesta AIK, BKV Norrtälje, Enskede IK, Gamla Uppsala SK, Kvarnsvedens IK, Nacka FF, Skiljebo SK, Sollentuna, Strömsberg IF, Syrianska/Kerburan, Uppsala IF och Västerås IK.

Några av alla duktiga fotbollsspelare i SIF under årens lopp:

Bertil Eriksson: Kom från Falu BK till svenska mästararna AIK 1932, men fick bara spela tre matcher. Det gick desto bättre i Sandvikens IF. Han spelade 211 allsvenska matcher

i SIF åren 1933–44 och gjorde 132 mål. Bertil spelade dessutom 10 A-landskamper. När Sverige vann mot Danmark med 5–3 i Köpenhamn 1934 gjorde han fyra av målen.

Arne Hodin: Var under sin tid den mest tongivande spelaren i Sandvikens IF under dess allsvenska tid på 1950-talet. Intelligent speluppläggare som spelade några, men lite för få matcher i landslaget.

Lennart Andersson: Hård och tuff anfallare som öste in mål. Spelade flera matcher i ungdomslandslaget.

Rolf Zetterlund: En av klubbens mest tongivande och dominerande spelare som starkt bidrog till allsvenska kval två år på raken 1970 och 1971. Efter det flyttade Rolf till allsvenska AIK men gjorde sedan ett bra tränarjobb i Brage, Borlänge.

Kim Källström: Spelade i SIF:s juniorlag innan han flyttade till Göteborg.

Sandvikens IF:s projekt för att skapa ett elitfotbollslag inför 100-årsjubileet 2018

SIF har startat ett treårigt projekt som kallas ”projekt 2018” för att underlätta en resa tillbaka till elitfotbollen. Förhoppningsvis är privatpersoner och företag intresserade att hjälpa till att förstärka spelartruppen i SIF. Projektet pågår 2015–2017 och alla medel som uppbringas ska sedan oavkortat användas för att förstärka truppen. Den nya och ideella rekryteringsgruppen kommer att använda pengar till nyförvärv, kontraktsförlängningar och information till alla i projektet på olika informationsmöten. En förhoppning är att både privatpersoner och företag är intresserade att hjälpa till att påverka spelartruppen åtminstone två gånger per år.

Syftet är att öka spelarbudgeten utan att påverka SIF:s övriga viktiga arbete med handikapp- och ungdomsverksamhet, sociala projekt och liknande.

Kaj Annebrant

Allsvensk debut i augusti 1929 mot GAIS.

Minnesord

Göran Severin

Gästrikheidrottens Historiska Förening sörjer, saknar och minns Göran Severin. Efter lång tids tapper kamp mot obönhörlig sjukdom avled han den 9 mars.

Vi ansluter oss till alla enskilda och föreningar som haft glädje av Göran Severins gränslösa kulturhistoriska gärning. Under många år var han mycket uppskattad ordförande för Gästriklands Kulturhistoriska Förening och särskilt som ansvarig utgivare av årsboken "Från Gästrikland". För honom var kulturhistoria ett begrepp med många dimensioner. Vilket visade sig tydligt då han tog på sig utgivarens ansvar för idrottshistoria som tema i två av Kulturhistoriska föreningens årsböcker.

Med Göran Severin och Gästriklands Kulturhistoriska Förening som administratör och ekonom kunde GHF:s redaktionsgrupp 1998 ge ut "Gästrikheidrotten före 1950" och 2007 jubileumsboken om "Gästriklands Idrottsförbund 100 år".

Som ansvarig för utgivningen visade han redaktionskommittén

stort förtroende. Han lyssnade lyhört och anspråkslöst, men ställde även bestämda krav på texten. Samarbetet var smidigt och präglad av ömsesidigt förtroende. Redaktionsgruppen skrev. Göran kollade omsorgsfullt och korrekturläste med påfallande insikt i idrottshistoria. Till sist ansvarade han för den slutgiltiga kontakten med tryckeriet och produktionen.

Med påfallande glädje tog Göran emot uppskattning från idrottsrörelsen. Under Gästriklands Idrottsförbunds jubileumsår 2007 uppmärksammades han vid GHF:s årsmöte med diplom för "sin ovärderliga insats vid framställandet av Gästriklands Idrottsförbunds 100-års bok". Vid förbundets 100-årsjubileum hedrades han sedan med Gästriklands Idrottsförbunds förtjänstdiplom.

Få om ens något annat landskap har sin idrottshistoria på detta sätt dokumenterad i två kulturhistoriska årsböcker, vilka också förhoppningsvis nått en annan läsekrets än vår vanliga. Detta tack vare Göran Severin. Efter ett gott kulturhistoriskt samarbete minns vi honom med uppskattning och tacksamhet.

Göran Severin presenterar 2007 boken om Gästriklands Idrottsförbund 100 år tillsammans med några ur bokkommittén. Fr.v. Jan Hovdebo, Nils Frölander, Stig Karlsson, Bo Brügge, Hans Ädel och Ulf Brodin.

Just när vår tidning är färdigsatt och väntar på tryckning, når oss budet att ytterligare två av våra idrottsvänner har gått ur tiden. Vi ger här plats för några korta minnesord:

Keb Eriksson

(Keb står för Klas Eriksson, Bredbyn), avled den 25 februari, 72 år gammal.

Keb var Gefle Dagblads sportchef i över 30 år och vi vet vilken enorm betydelse sportjournalister och tidningars sportsidor har för vår idrott och dess historia. Keb kunde distriktets idrott utan och innan. Efter att ha sett alla Brynäs hemmamatcher i över 40 år sedan Gavlerinken invigdes 1967, kom han naturligtvis att bli särskilt ihågkommen som den som kunde allt som var värt att vet om Brynäs ishockey. Hans Brynässaft i GD med Kebs Corner blev ett särskilt uppskattat inslag i tidningen. Det var också Keb, som hade näsa för vad som var en bra idé. Han tände direkt på Erik Proos' i GIF förfrågan om GD ville sponsra ett årligt idrottsarrangemang för Gävles skolor. Som erfaren tidningsman förstod Keb att en bättre målgrupp kunde en tidning knappast tänka sig. Resultatet blev den erhörnt populära och fantastiska GD/GIF-olympiaden, som sannolikt är Sveriges största friidrottstävling för skolungdomar.

Vi minns Keb med varm tacksamhet för hans kunniga och entusiastiska spegling av idrotten i vårt distrikt. Vi tror att du däruppe någonstans, Keb, redan har klart för dig vad Brynäs bör träna mest på inför nästa säsong.

Karl-Gunnar "Kalkas" Mattsson

avled den 12 mars, 83 år gammal.

"Kalkas" var en legendarisk och spelintelligent ishockeyför-

ward i Brynäs IF under 1950-talet. Då, när matchtröjorna var blå och grovstickade och alla matcher spelades på uterinkar. Det blev 5 säsonger i högsta divisionen för Brynäs och Kalkas under åren 1954–1963 och han var med i det lag, som spelade upp Brynäs i högsta serien 1959/60 (då i vita, sydda tröjor). Sedan dess har Brynäs aldrig varit ur högsta serien. Under sin studietid i Stockholm spelade Karl-Gunnar också två säsonger för MP (Matteuspojarna), då ett storlag med bl.a. den blivande förbundskaptenen Arne Strömberg i laget.

"Kalkas", som slutade med ishockeyn 1963 hann aldrig spela i Gavlerinken. Däremot var han som VVS-konsult med och projekterade installationerna i hallen, vilket han även gjorde på gamla Isstadion.

"Kalkas" var duktig i många idrotter. Han vann bl.a. Sportterrängen för juniorer 1947 och blev med Brynäs juniorerna DM-mästare i fotboll 1949 och 1950. Han var också med i det lag, som på Bosön blev inofficiella Svenska ungdomsmästare i fotboll 1949.

Tyvärr saknas plats för att publicera det foto från 1945 med Brynäs Folkskolas fotbollslag, som efter finalspel på Strömvallen för alltid vunnit den svenska fana, som tillfallit den skola, som vunnit Folserien för tionde gången. Vi ser Karl-Gunnar som lagkapten stolt hålla den erövrade fanan. I laget ses två andra blivande elitspelare i ishockey, Yngve Felth och den blivande världsmästaren och alltför tidigt bortgångne Hasse Eriksson. Idag fyller den nostalgiska bilden oss framförallt med stor sorgenhet. Vila i frid "Kalkas"!

Gefle IF Fotboll

Hur det började och den "första storhetsperioden"

FOTBOLL Gästriklands Fotbollsforbund fyller 100 år 2015, men fotboll har under något så när organiserade former spelats längre än så i vårt distrikt. Den första fotbollsmatchen i Sverige organiserad enligt de engelska reglerna anses vara den mellan Göteborgslagen Örgryte (med sex skottar i laget) och Lyckans Soldater den 22 maj 1892. Vi vet att Gefle IF, den äldsta flergrensföreningen i landet, bildad 1882, var först på plan (!) i Gästrikland. Vi vet också vad den unge idrottskunnige engelsmannen *Robert Carrick Jr*, som kom till Gävle i slutet av 1880-talet för att hjälpa till i sin pappas affärsföretag, har betytt för idrottens och i synnerhet fotbollsspelets framväxt i staden. Det var han som skapade det framgångsrika fotbollslag i Gefle IF, som i slutet av 1890-talet tvålade till alla lag man mötte. Redan i början av 1890-talet hade en herre vid namn E.A. Cratz föreslagit föreningens styrelse "inköp av en sparkboll och igångsättning av bollsparkeriövningar", så man "joxade med trasan" (fritt efter Nacka Skoglund) i Gävle under nästa hela 1890-talet.

GIF spelade sina första "riktiga" matcher i augusti 1898. Den första mot ett Skutskärslag, vinst 7-1 och den andra i Stockholm mot AIK, vinst 12-0! Då är att märka att AIK strax före förlorat SM-finalen mot Örgryte med "bara" 3-0. SM började spelas 1896 och Örgryte vann de fyra första SM-finalerna. Men för GIF att åka ända till västkusten för att möta Göteborgslag i SM blev alldeles för dyrt tyckte GIF-styrelsen. Man hade ju andra verksamheter som kostade. Kanske man också skämdes för att man inte hade någon riktig hemmaplan, utan tvingades spela på en obebyggd och oinhägnad tomt mellan Valbogatan och Hantverkargatan söder om nuvarande Borgarskolan. I stället anmälde nu föreningen laget till den cupturnering som startade 1899 om den av greve Clarence von Rosen instiftade vandringspokalen i silver. Den turneringen fick faktiskt högre status än SM-turneringen även för de lag från Stockholm och andra mellansvenska orter som deltog i båda turneringarna. Redan 1902 hade GIF efter finalseger mot Djurgården tagit tre inteckningar och erövrat pokalen för alltid. Detta fick stor uppmärksamhet i Fotbollssverige och **GIF ansågs nu vara Sveriges bästa fotbollslag**. Men samtidigt som Gävle året efteråt äntligen kunde stoltsera med en riktigt fin hemmaarena, den nyuppförda Strömdalens IP, var GIF:s första storhetstid i fotboll i dalande. Inom distriktet kunde man dock hålla ställningarna ännu en tid och 1905 vann GIF distriktets första DM-final i fotboll mot IK Stjärnan från Sandviken (som sedan fick byta namn till Sandvikens AIK).

Nu förflyttar vi oss till mitten av **1920-talet**. Den 3 augusti 1924 var det debut för Allsvenskan, landets högsta serie med 12 lag. Den var redan i full gång, när **Brynäs IF** 1925 blev svenska mästare genom finalseger mot Derby med 4-2 i den allra sista SM-finalen av det slag som spelats ända sedan 1896. Det stod då klart att SM-tävlingen spelat ut sin roll eftersom inga storklubbar längre deltog i SM-spelet. Men i alla fall, grattis

Brynäs, ett SM-guld är ett SM-guld och det enda som distriktets seniorfotboll hittills erövrat.

Gefle IF ångade under 20-talet mest på i Uppsvenska serien, men GIF hade ett bra lag och 1929 kom man upp i div. II (serien under allsvenskan).

Den andra lilla "storhetsperioden"

Efter fyra säsonger i II:an tog man sig äntligen upp i Allsvenskan till säsongen 1933/34 där också Sandvikens IF befann sig. Men, GIF åkte ur serien efter att ha kommit sist säsongen 1934/35. Flera av spelarna i Gävles lag från dessa år var så duktiga att de fick representera landslaget. *Thure "Kusken" Svensson*, lagets främste spelare och härförare spelade hela 10 landskamper. Andra GIF-spelare, som lät tala om sig från de här åren, var storskyttarna *Holger "Hogga" Karlsson* och *Gunnar Jansson*.

1940-talet var, för att citera journalisten Ulf Kriström, ett enda långt lidande för GIF:s fotboll. Det var framförallt militärtjänsten under krigsåren som ställde till det och det var naturligtvis inte bara GIF som drabbades. En del riktigt duktiga fotbollsspelare hade GIF i all fall under detta decennium. *Erik "Prosten" Karlsson*, *Gunnar Jansson* och *Hogga Karlsson* fanns t.ex. med i laget. Att "Prosten" var pappa till ishockeystjärnan *Stefan "Lill-Prosten"* var bara en av hans många meriter. Han värvades till AIK i allsvenskan 1945 och när han återvände till Gävle och GIF 1948 hade han på 43 allsvenska matcher gjort 40 mål och i en landskamp mot Norge 1946 ett mål. Eftersom *Gunnar Nordahl* var samtida med "Prosten", är det lätt att förstå att det var svårt för Erik att ta en ordinarie centerplats i landslaget dessa år.

Under **1950-talet** spelade GIF de flesta säsongerna i division III. 1956/57 var man uppe i II:an, men genom serieomläggning åkte laget åter ner i III:an. Sandvikens IF låg i allsvenskan under 50-talet fr.o.m. säsongen 53/54 med ett avbrott för säsongen 54/55, då istället **Sandvikens AIK** spelade sin hittills enda säsong i högsta serien. SIF kunde nu liksom under 30-talet, då man också var distriktets klart bästa fotbollslag, dra talangerna till sig med löften om framtidsjobb på järnverket.

1960-talet. Med *Mats Larsson* från SIF som spelande tränare och sådana nyförvärv som *Sigge Parling*, *Tore Persson* och några till blev det bättre fart på GIF. Från spel i div IV gick laget på fem säsonger till seger i division II och kval till allsvenskan 1965. Men, där räckte man tyvärr inte till och laget fick kämpa på i växelvis II:an och III:an och t.o.m. stå i skuggan av Brynäs.

1970-talet och 80-talet Det är kanske bara gävleborna som idag vet att Brynäs IF faktiskt varit allsvenskar i fotboll. Det hände säsongen 1974 (nu spelades allsvenskan vår-höst) men laget fick respass direkt efter att ha slutat sist. När så laget åkte ur div. II 1978 ville fotbollssektionen lämna Brynäs. I samarbete med GIF beslutades att Brynäs seniorverksamhet skulle övertas av GIF inför säsongen 1979. Den påspädningen ledde till ett snabbt avancemang för GIF och då Gefle IF fyllde 100 år i december 1982 fick föreningen en fin jubileums-

Gavlevallen – Gefle IF:s blivande hemmaarena under uppförande.

present. Via segrar i båda kvalmatcherna mot Kalmar blev GIF klart för spel i allsvenskan 1983. *Bernt-Olof "Berra" Hellman* blev kvalhjärte med sina två mål i bortamatchen mot Kalmar och unge tränaren *Stefan Lundin* fick stor del av hyllningarna. Vi utnämner denna allsvenska sejour till **den tredje lilla storhetsperioden**, trots att den blev lika kort som den på 30-talet d.v.s. endast de två säsongerna 1983 och 1984. Divisionen under allsvenskan döptes 1987 om från div II till div I och i den spelade nu GIF resten av 80-talet. Laget hörde till de bättre i serien och 1989 gick man ända till semifinal i svenska cupen efter att ha slagit ut både AIK och IFK Norrköping.

1990-talet. Ett par år in på detta decennium var Stefan Lundin tillbaka som tränare för GIF. Det gick hyfsat bra i div 1 och 1993 blev *Per Olsson* Stefans assisterande tränare. 1994 kommer *Hasse Berggren* till GIF och 1995 gick laget till allsvenskt kval mot Öster. Men det gick inte alls. 1996 lämnar Stefan över tränaransvaret till Pelle Olsson och blir själv kansli- och sportchef. 1997 tog sig GIF ända till semifinal i Svenska cupen. Året därpå för-lorade laget flera spelare. Bl.a. försvann Hasse Berggren och *Peter Fyhr* till allsvenskan och laget hängde med nöd och näppe kvar i I:an. Men *Mattias Hugosson*, om namnet är bekant, kom nu från Forsbacka till GIF, och då vet ni vad det skulle innebära så småningom. Sista året under 1900-talet är också sista året för det gamla seriesystemet. År 2000 kom divisionen närmast under allsvenskan att benämnas Superettan och till den måste GIF kvalspela för att få tillhöra. Det klarade man inte, utan laget åkte ända ner till div. 2 Norrland.

2000–2015 Efter överlägsen seger i 2:an år 2000 är GIF tillbaka i Superettan, där man är nära att få kvala till allsvenskan. 2003 lämnade Pelle Olsson GIF för att

tillsammans med Stefan Lundin träna allsvenska Örebro. *Kenneth Rosén* blev GIF:s nye tränare och en fin andraplats i Superettan gav en direkt plats i allsvenskan 2005. Tragiskt nog dog Kenneth Rosén i början av 2004 och Pelle Olsson kom hem och tog över tränarsysslan 2005. Nu börjar GIF:s **fjärde storhetsperiod. Sedan 2005 har nu GIF till och med 2015 trots blygsamma ekonomiska resurser, hållit sig kvar i allsvenskan hela 11 år i rad!** Laget har också haft en enastående förmåga att fylla höstarna för sina trogna supportrar med skräckblandad oro och spänning. Ofta har GIF:s alla vänner inte kunnat andas ut förrän slutsignalen ljudit i säsongens allra sista match. Och det har hittills alltid slutat i stor glädje. Tack, tack för det.

Nils Frölander

Gästriklands deltagande i fotbollsallsvenskan

Herrar

Sandvikens IF	21 säsonger	1929–31, 1932–37, 1938–44, 1953–61
Gefle IF	15 säsonger	1933–35 1983, 1984, 2005–2015
Sandvikens AIK	1 säsong	1954/55
Brynäs IF	1 säsong	1974

Damer

Strömsbro IF	3 säsonger	1988, 1989, 1990
Annika och Helena Lundström samt Birgitta Hållstrand (nu Persson) spelade i damlandslaget i slutet av 1980-talet.		

Gästrikedrottens Historiska Förening 25 år. Vad har vi uträttat?

Då vår förening fyllde 20 år 2010, redogjorde undertecknad för föreningens tillkomst 1990 och sammanfattade ganska summariskt det föreningen uträttat under sina första 20 år. Här följer nu en sammanfattning av det mest påtagliga av det vi sysslat med i GHF under de senaste fem åren fram till jubileumsåret 2015.

Program vid årsmöten 2010–2014

2010: 28/4 i Läkerol Arena, Gävle. Trivselkväll med Brynäs IF Hockey. Klubbdirektören Hans-Göran Karlsson berättar om föreningens organisation, ekonomi och målsättning. Ulf Kriström leder intervju med de gamla stjärnspelarna Wille Löfqvist, Tord Lundström, Lars-Göran Nilsson och Ove Molin. Visning av filmen Magic Brynäs.

2011: 28/4 i Silvanum, Gävle. Gefle IF Friidrotts framgångsrika ungdomsverksamhet presenteras av Mats Åkerlind och Erik Proos. Jan Hovdebo och Hans Lofors berättar om det digra planeringsarbetet inför det friidrotts-SM, som föreningen arrangerar på Gunder Hägg-stadion under augusti 2011.

2012: 25/4 i Silvanum, Gävle. De ”gamla” elitdomarna i ishockey Stig Karlsson, Kjell Lind och Christer Carlsson berättar domarminnen. Anders Hedin informerar om Brynäs IF:s förestående 100-årsjubileum och Lars-Vidar Ström och Stig Hedström samtalar om programmet för Valbo IF:s 100-årsjubileum.

2013: 24/4 i Silvanum, Gävle. Calle Barrling, förbundskapten för F 23-landslaget i damfotboll och ingående i ledarteamet kring A-laget inför damfotbollens EM i Sverige sommaren 2013 är mötets gästföreläsare. Kaj Annebrant informerar om GHF:s medverkan i Jernvallens 75-årsjubileum. Mats Åkerlind informerar om bl.a. det Veteran-SM, som GIF Friidrott arrangerar i augusti 2013.

2014: 24/4 i Silvanum, Gävle. Bo Rickegård från Gävle kommun och Gavlefastigheter informerar om utvecklingen av arenaområdet Gavlehov på Sätträasen, där en ny fotbollsarena och en inomhushall för bl.a. fri idrott har börjat byggas.

Mottagare av GHF:s diplom 2010-2014

2010: Folke Alnevik, Nell Sjöström (Ersson), Carl-Gustaf Gustafsson, Stig Lundqvist, Gävle Bowlingklubb 75 år, Skutskärs IF 95 år, Edsbyns Idrottsmuseum.

2011: Bror Arfvelin 100 år, Leif Bergström (Harnäs-Skutskärs Simsällskap), Brita Blomqvist (IF Skade), Christer Carlsson, Gunilla Falck (Sandvikens TK), Bo Hessel (Brynäs IF), Ylva Hedman-Lindberg (Akillen), Breit Hellman (Brynäs IF), Lars Holm (Storviks IF), Doris Wiberg (GGIK och GOK).

2012: Nils Frölander, Bengt Hedén (SAIK), Stig Hedström (VAIF), Ulf Kriström, Kjell Lind, Lars-Olov Lind (Storviks IF).

2013: Karl-Otto Aspgren, Inga-Lisa Eriksson, Hans Lofors, Inge Olsson och Anders Wetterberg.

2014: Barbro Fahlstedt (Höög), Alf Karlsson VAIF, Per-Olof ”Posa” Serenius, Hans Ädel, Lars Öhrn, Brynäs IF 100 år, Gästriklands Kulturhistoriska Förening 150 år och Leksands IF.

GHF:s medlemsresor 2010–2014

2010: 26/5 Bussresa med 39 deltagare till Edsbyn, ”Bandy-

byn”. Vi besöker Edsbyns idrottsmuseum och Dina Arena, Sveriges första inomhusarena för bandy. Där visas vi runt av Edsbyn IF Bandys sportchef Stefan Carlsson. Därefter ett Idrottscafé, där EIF:s ordförande Thomas Zetterqvist berättar om föreningen, varefter det är dags för några av Edsbyns gamla bandystjärnor att intervjuas och berätta minnen. Edsbyns lagkapten och stjärna Magnus ”Kuben” Ohlsson, berättar om Voxnadalens bandygymsnasium, där han är lärare. Som vanligt bjuder Bo Nordlund på en klurig bandyfrågesport i bussen där Lars-Vidar Ström som vanligt bjuder på smakprov ur sina idrottsfilmer.

2011: 25/5 Buss med 49 deltagare till Dalarnas idrottsmuseum på Lugnet i Falun, där museets allt i allo Daniels Sven Olsson visar museet och berättar om Dalaidrottens historia. Efter lunchen hålls ett Idrottscafé där Daniels Sven Olsson intervjuar lagvärldsmästaren och SM-mästaren i speedway Göte Nordin, dubbel världsmästaren i isracing Per-Olov ”Posa” Serenius och Lena Birath som erövrat SM-guld i både bandy och innebandy. Erik-Åke Tranberg avslutar med att visa sig som en specialist på dalaidrottens släktskapsförhållanden.

2012: 22/5 Buss med 48 deltagare till Tegera Arena i Leksand där Leksands IF och före förbundskaptenen för Tre Kronor Bengt ”Fisken” Olsson tillsammans med ishockeylegenderna Danne Söderström och Christer Abrahamsson bjuder på en trevlig dag i ishockeyns tecken. Därefter visning av den nya arenan. Besöket i Dalarna avslutas med kaffe i Villa Långbergsgården i Tällberg, 282 ö.h. med vidsträckt utsikt över Siljan.

2013: 28/7 Buss med 57 deltagare (rekord!) till Friends Arena i Solna och finalmatchen i Damfotbolls-EM mellan Tyskland och Norge i härligt sommarväder. Den bristfälliga infrastrukturen runt arenan gör att deltagarna fotledes måste ta sig de sista 2,5 kilometerna till och från arenan, vilket för för några måste lösas med taxi.

2014: 20/5 Buss med 45 deltagare till Lugnet i Falun och Vasaloppsmuseum i Mora. I Dalarnas Idrottsmuséums bibliotekssal på Lugnet i Falun bjuds vi på kaffe och får en fullig information av projektledaren i VM-kommittén Nicklas Johansson om arbetet inför skid-VM som arrangeras i Falun 18/2–1/3 2015 i de nordiska grenarna. Sedan bär det av till Mora, där före ”Vasaloppsgeneralen” Rolf Hammar tar emot för lunch och sedan berättar om Vasaloppet och de stora Året runt-arrangemang, som IFK Mora och Särens IF tillsammans anordnar med hjälp av många mindre lokala föreningar. Innan Vasaloppsmuseum beses är naturligtvis ett gruppfoto på våra resenärer under Vasaloppets berömda målportal ett måste.

GHF:s deltagande i övriga arrangemang

2010: 11/9 Kaj Annebrant och Nils Frölander deltar i en av Gefle IF Friidrott anordnad nostalgiträff på Silvanum för ett hundratal av distriktets ”gamla” friidrottare.

3/10 Bo Nordlund föreläser inför fullsatt lokal i Gävles förvaltningshus om idrotten i Gävle före 1950. Arrangemanget ingår i Stadsarkivets programserie om Gävle under 1900-talet.

I november deltar Bo Nordlund i ett program om idrottsminnen arrangerat av Bollnäs Stadsbibliotek. Han presenterar där GHF:s verksamhet.

2011: 12–14/8 medverkar GHF i kringarrangemangen

under SM i friidrott, som anordnas på Gunder Häggstadion av Gefle IF Friidrott. I ett 40 kvadratmeter stort tält redovisar GHF på skärmar över 100 foton av vårt distrikts friidrotts-historia. Kaj Annebrant intervjuar gamla friidrottsstjärnor och ledare och Lars-Vidar videofilmar intervjuerna. GHF:s egna idrottsfilmer visas hela dagarna i fyra TV-monitörer. Bo Nordlund står för en uppskattad guidning i bussrundtur i Gävle med idrottsanknytning för ”Stora Grabbar” och ledarveteraner.

13/9 Representanter för GHF:s styrelse deltar i sammanträde i Göransson Arena dels med arenans chef Fredrik Granting om hans eventuella intresse för expone-ring av idrottshistoria i arenan, och ett återupprättande av ”Stopptid”, dels med Kenneth Sjöholm, projektansvarig för Sandvikens 150-årsjubileum 2012 beträffande GHF:s med-verkan under jubileet.

2012: 9/5 uppvaktar GHF:s Kaj Annebrant, Nils Frö-lander och Bo Nordlund 150-årsfirande Gästriklands Kul-turhistoriska Förening, vid dess mottagning på Länsmuséet.

12/5 uppvaktar GHF genom Nils Frölander, Curt Lar-son och Bo Nordlund Brynäs IF på Läkerol Arena till klub-bens 100 år och för det nyss erövrade SM-guldet i ishockey.

16/6 är det dags att uppvakta Valbo AIF, som firar sina 100 år med ett mycket välordnat Öppet hus på Valbo Sport-cen-trum. Anders Hedin och Nils Frölander representerar GHF.

15/9 Deltar GHF, med ”Hall of fame” som evenemangs-rubrik, i Sandvikens 150-årsjubileum under den första s.k. Kulturnatta i Sandvikens Stadsbibliotek i Folkets Hus. GHF visar i en skärmutställning foton med betoning på Sand-vikens främsta idrotter och idrottsmän. Kaj Annebrant intervjuar några av Sandvikens främsta idrottsprofiler och Lars-Vidar Ström videofilmar intervjuerna. I en TV-monitor visas dessutom hans specialkomponerade filmavsnitt om Sandviken och dess idrott.

5/12 GHF arrangerar i samarbete med SISU en välbesökt temakväll med rubriken ”Hur Gävle blev hockeystaden”. Nils Frölander och Bo Nordlund berättar till bilder och Lars-Vidar Ström visar både gamla och nya intressanta ishockeyfilmer.

2013: Kaj Annebrant svarar tillsammans med Lars-Vidar Ström och av Kaj inbjudna fyra gäster för ett program med intervjuer och film om Jernvallen, som fyller 75 år.

8/9 Bo Nordlund berättar om de största händelserna un-der Strömvallens historia vid en visning av Strömvallen in-gående i Hembygdsföreningen Gävle Gilles program under kulturarvsdagen om ”Människors mötesplatser”.

16–17/9 Kaj Annebrant och Bo Nordlund representerar GHF vid konferens på Riksidrottsmuséet i Stockholm för idrottsorganisationer.

Eftersom Gästriklands Idrottsförbund under året flyttar till nya lokaler i Teknikparken är GHF tvingat att utrymma sitt förråd under förbundets gamla lokaler och försöka hitta nytt förråd.

2014: 20/1 Inför 84 åhörare i Gävles Stadsbibliotek bju-der GHF och SISU på ett program om Strömvallen. Nils Frölander berättar till bilder om framväxten av idrotten i Gävle och var man höll till, varefter Bo Nordlund tar över och redogör med belysande bilder för skapandet av Ström-vallen och dess vidare historia.

14/2 Kaj Annebrant föreläser om svensk idrottshistoria på PRO:s folkhögskola i Gysinge.

2/12 anordnar GHF i samarbete med SISU; Ockelbo Bib-liotek en välbesökt basketträff i Ockelbos bibliotek. GHF:s ordförande Gunnar Lindbom leder ett mycket lyckat panel-samtal om Ockelbo Basket, där ”Mr Basket” själv, Zoltan Horvath, inleder med att berätta om hur det hela började. Några av klubbens gamla stjärnspelare och betydelsefulla

ledare deltar med värdefulla inlägg och berättelser. ”Vår man i Ockelbo”, Anders Steffen, har med ett otal tidnings-klipp och foton och viss praktisk hjälp av medlemmar ur vår styrelse dokumenterat klubbens lyckosamma verksamhet med en skärmutställning i biblioteket.

Medlemstidningen

16–20 sidor, har sedan 1990 utkommit 2 gånger per år. Med detta nummer blir det 50 gånger. Alla år har Kaj Annebrant, som ju varit med i GHF ända från starten, varit tidningens redaktör, redigerare och huvudskribent. Han har också va-rit fotograf vid de flesta av GHF:s sammankomster och ar-rangemang. Det är ett enormt arbete som han därmed uträttat för vår förening och svårt att nog värdesätta, alla hans andra oräkneliga insatser för föreningen oräknade. Nu har Kaj med ålderns rätt överlämnat ansvaret för vår tidningsutgivning till en redaktionskommitté med Anders Hedbom som ytterst ansvarig. Kaj har lovat att även i fortsättningen bidra med artiklar i vår tidning. Tack Kaj för ett enastående arbete! Vi tackar också Gästriklands Idrottsförbund, som årligen bekos-tar och utför tryckning och distribution av vår tidning.

Sammanträden

Styrelsen har under de fem senaste åren haft 27 st pro-tokollförda sammanträden. Gästriklands Idrottsförbund har kostnadsfritt upplåtit sammanträdesrum för våra sam-manträden, vilket vi också tackar för.

Förändringar i styrelsesammansättningen vid årsmötena 2010–2014

2010: Avgår ur styrelsen: Ingegerd Björk och Lennart Jans-son. Nya styrelsen: Anders Hedbom och Anders Hedin

2012: Avgår ur styrelsen: Ulf Brodin och Bo Brügge. Nils Frölander avgår som ordförande men kvarstår i styrelsen. Anders Hedin utses till ny ordförande.

2013: Avgår ur styrelsen: Karl-Otto Aspgren, Inga-Lisa Eriksson och Nils Frölander. Nya i styrelsen: Lillemor Fors-berg och Anders Steffen.

2014: Ordföranden Anders Hedin avlider 15/3. Nya i sty-relsen: Gunnar Lindbom och Jan-Åke Hedström.

Gunnar Lindbom utses till ny ordförande efter Anders Hedin.

Avlidna f.d. styrelsemedlemmar 2010–2014

2012: 4/3 Lennart ”Klangen” Andersson (vår mångåriga och ovärderlige arkivarie)

20/5 Helge Rask (ordförande 1990–2004 och därefter hedersordförande)

4/9 Birger Eklund (sekreterare i GHF:s första styrelse 1990).

2013: 9/3 Anders Eriksson (ordförande 2004 och dess-förrinnan ledamot sedan 1996).

2014: 15/3 Anders Hedin (ordförande 2013–2014)

5/5 Karl-Otto Aspgren (ledamot 2001–2013).

Övrigt

2010 gratuleras GHF till de 20 åren av Gästriklands Idrotts-förbund med diplom och penningbidrag.

2011 Gästriklands Idrottsförbunds guldmarke för långt och värdefullt arbete inom idrotten tilldelas Nils Frölander

2012 Kaj Annebrant utkommer med en bok om bruksdis-ponenten K.F. Göransson och hans betydelse för idrotten i Sandviken.

2013 Årsmötet utser Nils Frölander till Hedersmedlem och tillika Hedersordförande i GHF.

Nils Frölander

Verksamhetsberättelse 2014

Gästrikedrottens Historiska Förening

Årsmötet 2014

Vid årsmötet informerade Bo Rickegård från Gävle kommun och Gävle Fastigheter om utvecklingen av areanområdet Gavlehov.

GHF:s diplom för idrottshistoriska insatser tilldelades:

Barbro Fahlstedt – svensk mästare i friidrott, representation i landslaget och ansvar som ledare i för friidrotten i Gefle IF under många år

Alf Karlsson – ansvarsfullt och mångsidigt arbete i Valbo AIF under många år

Per Olof ”Posa” Serenius – flerfaldig världsmästare i isracing och populär företrädare för motorsport runt om i världen

Hans Ädel – genom åren kunnigt och engagerat arbete för motorsport

Lars Öhrn – hängivet arbete under många år för ishockeyn i Norrsundet

Årsmötet valde Nils Frölander till ständig hedersmedlem och hedersordförande i Gästrikedrottens Historiska Förening för hans förtjänstfulla arbete för Gästrikedrottens historia under många år.

Styrelsen 2014 och styrelsearbetet

Ordförande Gunnar Lindbom

Vice ordförande Lillemor Forsberg

Kassör Curt Larsson

Sekreterare Bo Nordlund

Ledamöter Lars Blomgren, Jan Åke Hedström, Anders Steffen

Adjungerade ledamöter Kaj Annebrant, Anders Hedbom
Revisor Åke Nilsson, Revisorsuppleant Lars Vidar Ström
Valberedning Lars Blomgren, Nils Frölander.

Styrelsen har haft 7 protokollförda sammanträden och fördelat uppgifter i arbetsgrupper.

Lars Vidar Ström har i programverksamheten bistått styrelsen med filmdokumentation.

Ett samarbetsavtal mellan Gästriklands Idrottsförbund och GHF har förlängts 2014 och på förbundets hemsida finns information om GHF. Medlemsantal och ekonomiskt bokslut 2014 redovisas i kassörens ruta

Styrelsen har under året till Gävle Kommun Kultur och Fritid påmint om tidigare skrivelse att vid anläggning av nya arenor planera utrymme för exponering av idrotts- och kulturhistoria.

GHF är medlem i Sveriges Idrottshistoriska Förening och har utbyte med granndistriktens idrottshistoriska föreningar. GHF utbyter medlemsblad med idrottshistoriska organisationer i landet. Medlemsbladet går också till arkiv och bibliotek i Gästrikland.

Styrelsen har diskuterat exponeringen av Valter Nyströms och Arne Norrbacks prissamlingar i Sandviken

samt exponeringen av videoprogrammet ”Stopptid” vilket tidigare varit tillgängligt på Göransson Arena. Inget beslut har hittills tagits i frågan.

Medlemsblad

Styrelsen har gett ut medlemsblad i april och november med idrottshistoriskt innehåll, särskilt från distriktet samt med presentation av verksamheten. För utförligare redovisning av årets verksamhet hänvisar vi till medlemsbladen.

Medlemsresa 2014

Ett femtiotal medlemmar deltog i den uppskattade resan till Dalarna den 20 maj. Under förmiddagens besök vid Dalarnas Idrottsmuseum Lugnet i Falun presenterades VM-projektet 2015. Eftermiddagens resmål var Vasaloppsmuseet i Mora, där tidigare Vasaloppsgeneralen Rolf Hammar berättade om Vasaloppet förr, nu och i framtiden.

Arrangemang

Programmet i januari på Gävle Stadsbibliotek om ”Strömvallen – Multiarena sedan 1923” lockade stor publik. Där berättade vi till bilder och film om tidiga idrottsplatser i Gävle och särskilt om Strömvallens historia.

I december arrangerade GHF i samarbete med SISU på Ockelbo Bibliotek ett program som i bild, text och ord redovisade basketsportens betydelse i Ockelbo. En skärmställning speglade utvecklingen och en panel av spelare och ledare berättade om basketsportens historia och betydelse på orten.

Arkivalier

Gästriklands Idrottsförbund har välvilligt ställt hyllplats till vårt förfogande i sina lokaler.

Där arkiveras dokumentation i bild och text om GHF:s verksamhet genom åren och är tillgängligt för intresserade.

Hos förbundet har vi även fått utrymme för material från utställningar vi arrangerat.

Som förut arkiveras dokumentation av styrelsearbetet hos Arkiv Gävleborg, där vår förening även är medlem.

Tack för 2014

Gästrikedrottens Historiska Förening tackar Gästriklands Idrottsförbund och SISU för stöd och samarbete. Styrelsen tackar alla medlemmar som sluter upp och visar uppskattning av vår verksamhet.

Vår strävan är att öka medlemsantalet och att föreningen fortsätter utveckla sin verksamhet med att bevara och berätta om Gästrikedrottens historia.

Styrelsen för Gästrikedrottens Historiska Förening

Kaj Annebrant, Lars Blomgren, Lillemor Forsberg, Anders Hedbom, Jan Åke Hedström, Curt Larsson, Gunnar Lindbom, Bo Nordlund, Anders Steffen.

Verksamhetsplan 2015

Gästrikaidrottens Historiska Förening har som målsättning för 2015

- att öka antalet medlemmar, enskilda, föreningar och distriktsförbund
- att informera om och utveckla idrottshistoria i i Gästriklands föreningar och kommuner
- att ge råd och hjälp till föreningar med deras arkivering, dokumentation, minnesskrifter
- att samarbeta med Gästriklands Idrottsförbund, SISU och Arkiv Gävleborg för information, dokumentation och arkivering av idrottshistoria
- att verka för att en arkivarie finns i Gästriklands idrottsföreningar
- att ge ut två medlemsblad (april och november) samt utbyta medlemsblad och information med andra idrottshistoriska organisationer
- att arrangera idrottshistoriska sammankomster
- att arrangera en medlemsresa i idrottshistorisk och kulturhistorisk anda
- att ha kontakt och utbyte med grannlänens idrottshistoriska organisationer
- att representera vid idrottshistoriska möten och konferenser
- att uppvakta föreningar som jubilerar
- att med föreningens diplom uppmärksamma idrottshistoriskt förtjänta ledare och aktiva.

Stavhopp?

Mycket har man att skämmas för. Ända tills i förrgår har jag i min stora enfald gått omkring här i livet utan att någonsin fråga mig varför stavhopp räknas till hoppgrenarna. Men så råkade mina ögon fastna vid en artikel av Charles Hoff i tidningen Idrottsliv, nummer 2, 1924 (ett måste för en idrottshistoriker!). Ni har väl hört talas om norrmannen Charles Hoff? En av 20-talets mest begåvade allroundidrottsmän, som 1925 satte ett för den tiden ofattbart världsrekord i stavhopp med 4.25 m. Under tyskarnas ockupation av Norge blev han expeditionschef på det nazistiska Idrottsdepartementet, gick in i National Samling och dömdes efter kriget till straffarbete för att ha svikit sitt land. Charles Hoff, som både under och efter sin idrottskarriär var sportjournalist, skriver i Idrottsliv att namnet stavhopp är missvisande. Och han borde ju veta. Upphopp

tas överhuvudtaget inte. Man löper ut i luften och det är pendelrörelsen, som är stavhoppets grundprincip. I det ögonblick staven sätts i marken (gropen) skall man framåt, förbi staven, hängande med raka armar. Om man gör ett kraftigt upphopp i detta ögonblick, avbryter man den jämna, glidande rörelsen framåt-uppåt, som drar staven med sig och reser den. Det är hastigheten i satsen som är av avgörande betydelse. Naturligtvis spelar också styrka i armar och kropp samt en gymnastisk vighet stor roll i stavhopp. Charles Hoff menar dock att idrottens förfäder, så där i mitten på 1800-talet, nog hade rätt när de ansåg stavhopp vara en hoppgren, för då för tiden hoppade man stavhopp. Men så kom man också sällan, som jag själv, högre än 2 meter. Ja, man lär så länge man lever.

Anm. I England heter stavhopp pole jump men i USA säger man pole vault, vilket väl är närmare sanningen.

Nils Frölander

Bandyfantast

En riktig bandyfantast ägnar sommaren åt att pryda väggarna med bilder på favoritlaget och drömma sig bort till kommande bandyfest. Styrelsens sekreterare Bo Nordlund håller i alla väder på sitt kära Bollnäs.

Förslag till Budget 2015

	KOSTNADER	INTÄKTER
Medlemsavgifter	0	23.000
Årsavgifter/Medlemstidning Anm.	6.000	0
Styrelse/Årsmötet	3.000	0
Resor/Kontorsmaterial/Porto	3.500	0
Medlemsresa/Idrottscaféer (varav 6.000 till resa)	6.500	0
Uppvaktning/Gåvor/Utmärkelser	900	0
Material/Skyltfönster Jernvallen/Arkiv	200	0
Bank & Postavgifter	2.800	0
Bidrag och övriga kostnader	100	2.500
SUMMA KRONOR	23.000	23.000

Anm: Idrottsförbundet/SISU subventionerar vårt medlemsblad med ca 14.000 kr.

Ekonomisk redovisning 2014.01.01 t.o.m. 2014.12.-31

Ingående Balans 2014:

Tillgångar:

Bank	33.487:08
PlusGiro	2.760:29

Summa tillgångar: 36.247:37

Skulder och Eget Kapital:

Leverantörsskulder	0:—
Eget Kapital	36.247:37

Summa skulder och eget kapital: 36.247:37

Resultaträkning:

Kostnader:

Årsavgift/Medlemsblad anm. 1	6.473:50
Styrelse & Årsmöte	3.140:—
Resor/Kontorsmaterial/Porto	4.701:10
Medlemsresa anm. 2	8.798:—
Uppvaktningar/Gåva/Utmärkelse	2.558:—
Material/Skyltfönster/Arkiv	0:—
Bank & Postavgifter	2.815:—
Summa	28.485:60

Intäkter:

Medlemsavgifter	23.850:—
Bidrag anm. 3	1.500:—
Årets underskott	3.135:60
Summa	28.485:60

Utgående Balans 2014:

Tillgångar:

Bank	26.716:48
Plusgiro	6.395:29

Summa tillgångar: 33.111:77

Skulder och Eget Kapital 2014:

Leverantörsskulder	0:—
Eget Kapital	33.111:77

Summa skulder och eget kapital 33.111:77

Anm. 1 Gästriklands Idrottsförbunds kostnad för tryck och utskick, uppskattning 14.000 kr, ingår ej.

Anm. 2 Medlemsresa till Mora: Budgeterat 6.000:—, inkomster 10.800:—, utgifter 19.518:—, återbetalning p.g.a. sjukdom 1.500:—.

Anm. 3 3 st. SISU-aktiviteter 2014.

Kassörens ruta:

Under året har våra medlemmar Gunnar Herou Österfärnebo, Bo Hessel och Reine Jernqvist båda Gävle samt Åke Johan Janson, Ockelbo gått ur tiden och lämnat oss i stor sorg och saknad.

Samtidigt har GHF fått nya medlemmar i: Arne Wikegård, Ingrid Ericsson, Örjan Edlund, Ulf Håkan Björn, Carl Gustaf Gustafsson alla Gävle. Bengt Lundgren Hofors, Heimo Klockare Eskilstuna, Zoltan Horvath Ockelbo, Rolf Norman Hållnäs, Sven Danielsson Uppsala och SMK Sandviken. Alla hälsas varmt välkomna till föreningen.

Medlemsantalet 2015 är 288 st fördelat på 246 Enskilda, 11 Förbund och 31 Föreningar.

Medlemsavgiften för 2015 inbetalas gm. plusgiro 81 60 67-3 eller bankgiro 5602-3559

Har du redan betalt din medlemsavgift för 2015 kan du bortse från medskickad avi.

OBS! Glöm ej att skriva namn och adress på talongen, och eventuell adressändring.

Medlemsavgiften är: Förbund/Företag: 200 kronor, Förening 150 kr och enskild medlem 75 kronor/år.

Har du flyttat? Meddela oss genom att mejla curt.larsson42@comhem.se

Vi hoppas på ännu bättre stöd för att bevara allas vår Idrottshistoria!

Medlemsavgifterna är vår största inkomstkälla och vi vill bli fler.